НАРОДНО СЪБРАНИЕ
Вх. № 51-554-04-226
Дата: 19 / 06 2025 г.

ЧРЕЗ
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ
Г-ЖА НАТАЛИЯ КИСЕЛОВА

ДО
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
КОМИСИЯТА ПО
ТРАНСПОРТ И СЪОБЩЕНИЯ
Г-Н КИРИЛ ДОБРЕВ

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ПРЕДСЕДАТЕЛ,

На основание чл. 79, ал. 1 от ПОДНС внасям аргументирано предложение за изменения и допълнения на приетия на първо гласуване законопроект за изменение и допълнение на Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България № 51 – 502 – 01 – 14 внесен от министерски съвет на 30.04.2025г., както следва:

§ 1. В чл. 62 се правят следните изменения и допълнения:

1. Сегашният текст на чл. 62 става алинея първа и се изменя както следва:

Думите „земни маси и дънни утайки“ се заменят с „драгажни маси“;

2. Добавя се нова алинея втора, както следва:

(2) Условията и редът за определянето на районите по ал. 1, устойчивото управление по време на извършване на драгиране и осъществяването на контрол върху определените райони, се определят с наредба от министъра на транспорта и съобщенията съгласувано с министъра на околната среда и водите.“

ВНОСИТЕЛИ:

Андрей Рунгев
Любомир Христов "Загора"
Кристиан Гантев
Ивелин Апостолов
Владимир Владимиров
Любомир Христов

МОТИВИ

Поддържането на акваториите на пристанищата и на подходните канали с цел осигуряване на достъп на корабите до пристанищните терминали, е свързано с осъществяването на драгажни дейности за постигането на необходимите проектни дълбочини, които позволяват влизането и маневрирането в пристанищата на Република България. Драгирането и съпътстващото го депониране биха могли да са причина за евентуални негативни въздействия върху физичните, химичните и биологичните свойства на водната среда. Факт е, че драгирането има известно влияние върху хидроморфологията на водното тяло и може да доведе до временни промени във физико-химичното качество на водните басейни. От друга страна, драгираният материал е естествен източник, ценен продукт с широк спектър от потенциални приложения, който може да допринесе за по-ефективна и устойчива кръгова икономика. Преместването на драгирания материал в или близо до водното тяло и/ или преместването му в същата среда, от която произхожда, са начини за неговото повторно използване.

България е ратифицирала Конвенцията за предотвратяване на замърсяването на морската среда от преднамерено изхвърляне на отпадъци и други материали от 1972 г., както е изменена, обн. ДВ, бр. 100 от 2005 г., (Лондонска конвенция) и Протокола от 1996 г. към нея от 1996 г., обн. ДВ, бр. 100 от 2005 г.). От гледна точка на международното право и в сравнение с други материали, които се считат за отпадъци, драгажната маса има специално значение по отношение извършването на преценка за депонирането й в морета или други водни басейни, освен ако не съдържа специфични вещества и замърсители.

В Наредба 6 от 27.08.2013 г. за условията и изискванията за изграждане и експлоатация на депа и на други съоръжения и инсталации за оползотворяване и обезвреждане на отпадъци, издадена от министъра на околната среда и водите се посочва, че „драгажни утайки“ са утайките, получени при изгребване на дъното на водни обекти; освен това извън

обхвата на наредбата е „натрупването на неопасни драгажни утайки по брега...“ и „неопасни утайки в повърхностните води“.

Предложението за изменение на закона се основава на факта, че понастоящем е налице празнота в нормативната уредба по отношение на условията и реда за управление на драгажните маси, в т.ч. полезната им употреба чрез депониране на сушата. Систематичното място на правното основание за издаване на наредбата е в Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България (ЗМПВВППРБ), тъй като драгирането изрично е включено в обхвата на Регламент (ЕС) 2017/352 на Европейския парламент и на Съвета от 15 февруари 2017 година за създаване на рамка за предоставянето на пристанищни услуги и общи правила за финансовата прозрачност на пристанищата, мерките за прилагането на който на национално ниво са осигурени с посочения закон. Едновременно с това, точно ЗМПВВППРБ регламентира, че част от предмета на дейност и задълженията на ДП „Пристанищна инфраструктура“ – държавно предприятие, създадено със същия закон, е обезпечаването на достъп до пристанищата (чл. 115м, ал. 1, т. 3) и „…поддържане на съществуващите и изграждане на нови подходни канали, пристанищни акватории, морски и речни депа за изхвърляне на драгажна маса…“ (чл. 115м, ал. 1, т. 4).

В действащото европейско законодателство все още няма ясна регламентация относно възможностите за използване на драгирани седименти, които на практика представляват нов вид продукт, който може да бъде използван в различни области на приложение. Съгласно чл. 4.2 от Протокола от 1996 г., преднамереното изхвърляне на отпадъци или други материали, посочени в приложение 1 на същия, сред които са материалите от драгиране, изисква издаването на разрешение. Договарящите се страни одобряват административни или законодателни мерки, за да осигурят, че издаването на разрешения и условията за получаване на разрешения са в съответствие с разпоредбите на приложение 2. Особено внимание се отделя на възможностите да се избегне преднамереното изхвърляне за сметка на екологично приемливи алтернативи.

Поради тези причини много европейски страни са принудени да разчитат на националните разпоредби, които не винаги са изчерпателни, каквато е и националната уредба на Р България. Именно поради това съществува сериозна необходимост от ясна правна рамка, регламентираща определянето на зони за депониране на драгажни маси, тяхното устойчиво

управление и контрол, каквато в националното законодателство към настоящия момент липсва.

Важно е установяването на еднакви задължителни процедури и критерии при извършването на драгиране в българските морски пристанища, за да се осигури намаляване на негативното въздействие върху морската среда, при спазване на относими национални и международни изисквания за опазване на водите и природата, отчитайки също така и икономическите интереси, с които са свързани транспортните и пристанищните операции и дейностите по туризъм и развлечение.

Във връзка с гореизложеното, законодателят трябва се стреми да даде дългосрочно решение за уреждане на обществените отношения в областта, въз основа на най-добрите международни практики и опит. Предлаганата промяна в нормативната уредба ще положи стабилна политическа и регулаторна рамка, която ще намали икономическата несигурност и ще създаде предпоставки за дългосрочно решение на проблема.

ВНОСИТЕЛИ:

Андрей Вълчев

Любомир Загорски

Кристиан Ганчев

Тюркел Имамов

Владислав Балабанов

Любомир Христов